

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย หรืออธิบายความสัมพันธ์ (descriptive correlation research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ ได้แก่ อายุ ภูมิภาคการศึกษา อายุราชการ ระยะเวลาปฏิบัติงาน ขนาดของกลุ่ม การร่วมรับรู้เป้าหมายของกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม ทักษะของสมาชิกกลุ่ม บรรยากาศกลุ่ม พฤติกรรมผู้นำกลุ่ม การติดต่อสื่อสารในกลุ่ม และชื่อเสียงของกลุ่มกับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มของพยาบาล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ พยาบาลวิชาชีพและพยาบาลเทคนิคที่ปฏิบัติงานในฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนเขต 7 จำนวน 441 คน

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลจำนวน 9 ข้อ แบบวัดปัจจัยบางประการที่ผลต่อการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มจำนวน 80 ข้อ และแบบวัดระดับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มจำนวน 30 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปหาความตรงด้านเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านการศึกษาพยาบาล ด้านบริหารพยาบาลและด้านจิตวิทยา จำนวน 13 ท่าน ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยนำไปทดลองใช้กับพยาบาลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 52 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดปัจจัยบางประการได้ = .97 และแบบวัดระดับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มได้ = .92 แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 4 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของ ข้อมูลส่วนบุคคลนำมาแจกแจงความถี่และร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยึดมั่นต่อกันในกลุ่ม คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่ม โดยใช้สูตรของเพียร์สัน จากนั้นคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยบางประการ กับการ

ยึดมันต์ต่อกัน ในกลุ่ม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบขั้นตอน(stepwise multiple regression)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 40.8 มีอายุระหว่าง 25 - 29 ปี รองลงมา ร้อยละ 26.5 มีอายุระหว่าง 20-24 ปี และ อายุ 30-34 ปี น้อยที่สุดร้อยละ 2.3 มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างมีอายุโดยเฉลี่ย 28 ปี

1.2. วุฒิมัธยมศึกษาทางการพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง มากที่สุดร้อยละ 54 มีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 43.1 มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรพยาบาล และผดุงครรภ์ น้อยที่สุดร้อยละ 0.5 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท

1.3. อายุราชการของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดร้อยละ 46.3 มีอายุราชการระหว่าง 1-5 ปี รองลงมา ร้อยละ 41.7 มีอายุราชการระหว่าง 6-10 ปี น้อยที่สุดร้อยละ 2.7 มีอายุราชการ 16 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างมีอายุราชการโดยเฉลี่ย 6 ปี

1.4. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 56.7 มีระยะเวลาปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ปัจจุบันนาน 1-5 ปี รองลงมา ร้อยละ 35.4 ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลปัจจุบันนาน 6-10 ปี น้อยที่สุดร้อยละ 2.3 ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลปัจจุบันนานกว่า 16 ปี โดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลปัจจุบันนาน 5 ปี

1.5. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 46.5 รับผิดชอบงานบริการผู้ป่วยใน รองลงมา ร้อยละ 33.3 รับผิดชอบงานบริการผู้ป่วยนอกและอุบัติเหตุ ส่วนน้อยร้อยละ 16.6 และร้อยละ 10.4 รับผิดชอบงานห้องคลอดและงานห้องผ่าตัดตามลำดับ น้อยที่สุดร้อยละ 4.8 รับผิดชอบงานอื่น ๆ เช่น หน่วยจ่ายกลางและงานซักฟอก

1.6. กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกสภาการพยาบาลมากที่สุดร้อยละ 84.4 รองลงมา ร้อยละ 54.2 เป็นสมาชิกสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย ร้อยละ 28.1 เป็นสมาชิกสมาคมศิษย์เก่าพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข น้อยที่สุดร้อยละ 4.3 และ ร้อยละ 3.9 เป็นสมาชิก ชมรมและสมาคมอื่น ๆ ตามลำดับ

1.7. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 42.6 ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนขนาด 30 เตียง รองลงมาร้อยละ 28.8 และร้อยละ 28.6 ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนขนาด 10 และ 60 เตียงตามลำดับ

1.8. กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 59.9 เป็นพยาบาลวิชาชีพ และร้อยละ 45.1 เป็นพยาบาลเทคนิค

2. ระดับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่ม

ระดับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มของพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($x = 3.61$) เมื่อแยกตามขนาดของโรงพยาบาลเป็น ขนาด 10 30 และ 60 เตียง การยึดมั่นต่อกันในกลุ่มของพยาบาลอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.63$ 3.61 และ 3.58 ตามลำดับ) และเมื่อแยกตามวุฒิการศึกษาเป็นพยาบาลวิชาชีพและพยาบาลเทคนิค การยึดมั่นต่อกันในกลุ่มอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน ($\bar{x} = 3.62$ และ 3.59 ตามลำดับ)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการซึ่งได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา อายุราชการ ระยะเวลาปฏิบัติงาน ขนาดของกลุ่ม การร่วมรับรู้เป้าหมายของกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม ทศนคติของสมาชิกกลุ่ม บรรรยากาศกลุ่ม พฤติกรรมผู้นำกลุ่ม การติดต่อสื่อสารในกลุ่ม และชื่อเสียงของกลุ่มกับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มของพยาบาลผลปรากฏดังนี้

3.1. ปัจจัยด้านอายุ วุฒิการศึกษา อายุราชการ ระยะเวลาปฏิบัติงาน และขนาดของกลุ่ม ไม่มีความสัมพันธ์กับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่ม

3.2. ปัจจัยด้านการร่วมรับรู้เป้าหมายของกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม ทศนคติของสมาชิกกลุ่ม บรรรยากาศกลุ่ม พฤติกรรมผู้นำกลุ่ม การติดต่อสื่อสารในกลุ่ม และชื่อเสียงของกลุ่มมีความสัมพันธ์กับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มของพยาบาลกับตัวทำนายที่เพิ่มขึ้นทีละตัว โดยเริ่มจากบรรรยากาศของกลุ่ม ($R = .59824$) ชื่อเสียงของกลุ่ม ($R = .67480$) ปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม ($R = .68183$) ระยะเวลาปฏิบัติงาน ($R = .68702$)

สัมประสิทธิ์การทำนายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พหุคูณกรรมผู้นำแบบมุ่งงาน ($R = .69166$) พหุคูณกรรมผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ ($R = .070181$) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และทัศนคติของสมาชิกกลุ่ม ($R = 070704$) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้แก่ บรรรยากาศกลุ่ม พหุคูณกรรมผู้นำแบบมุ่งงาน พหุคูณกรรมผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ ชื่อเสียงของกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม การติดต่อสื่อสารในกลุ่ม ทัศนคติของสมาชิกกลุ่ม และระยะเวลาปฏิบัติงาน โดยตัวทำนายกลุ่มนี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มของพยาบาล ได้ร้อยละ 49.99 ($R^2 = .49990$) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายกับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มมีค่า = .70704 ซึ่งสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายแต่ละตัวกับตัวเกณฑ์ แสดงว่าการใช้ตัวทำนายทั้ง 8 ตัวร่วมกัน สามารถทำนายการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มได้ดีกว่าการใช้ตัวทำนายเพียงตัวเดียว และพหุคูณกรรมผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์และระยะเวลาปฏิบัติงานมีผลทางลบต่อการยึดมั่นต่อกันในกลุ่ม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทาง ให้ผู้บริหารการพยาบาล ได้ตระหนักถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การยึดมั่นต่อกันในกลุ่มของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ซึ่ง ได้แก่ บรรรยากาศกลุ่ม พหุคูณกรรมผู้นำแบบมุ่งงาน พหุคูณกรรมผู้นำแบบมุ่งสัมพันธ์ ชื่อเสียงของกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม การติดต่อสื่อสารในกลุ่ม ทัศนคติของสมาชิกกลุ่มและระยะเวลาปฏิบัติงาน
2. เป็นแนวทาง ในการสร้างพลังกลุ่มของพยาบาลเพื่อการต่อรอง และเป็นพลังสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน โดยใช้ผลจากการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐาน
3. เป็นข้อมูลเบื้องต้น ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการทำงาน โดยให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการยึดมั่นต่อกัน ในกลุ่มของพยาบาล

ข้อเสนอแนะ ในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า การยึดมั่นต่อกันในกลุ่มของพยาบาล อยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่า พยาบาลในโรงพยาบาลชุมชนมีการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มอยู่ในระดับสูงอยู่แล้ว ผู้บริหารการพยาบาลควรใช้การยึดมั่นต่อกันในกลุ่มอย่าง เพนิยวแนนน ให้เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและการปรับปรุงการปฏิบัติงาน ให้ดีขึ้น ดังคือ

1. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารงาน สร้างบรรยากาศของการทำงานร่วมกัน ให้อิสระ ในการพูด แสดงความคิดเห็น และมีการบริหารแบบมีส่วนร่วม ให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วม ในการกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมหรืองานที่เขามีสวนเกี่ยวข้อง มีการจัดเตรียมวางแผนการ ประชุมให้คนผู้เข้าทำงานใหม่ให้เข้าในนโยบาย วัตถุประสงค์ บทบาทหน้าที่ ลักษณะงาน รูปแบบ การทำงาน กฎระเบียบต่าง ๆ ของฝ่ายการพยาบาลและของโรงพยาบาล

2. ปรับปรุงด้านบริการพยาบาล โดยหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลควรใช้พฤติกรรมผู้นำแบบ มุ่งงาน สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี มีการติดต่อสื่อสารแบบสองทาง การติดต่อสื่อสาร และปฏิสัมพันธ์แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้พยาบาลทุกคนยินดีและร่วมแรงร่วมใจ ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของฝ่ายการพยาบาล เช่น การควบคุมคุณภาพการพยาบาล มีการ สร้างมาตรฐานการพยาบาล และมีการตรวจสอบ เพื่อให้เกิดการประกันคุณภาพการพยาบาลแก่ ผู้รับบริการ

3. ปรับปรุงด้านวิชาการ หัวหน้าฝ่ายการพยาบาลควรเป็นผู้นำในการทำงานด้าน วิชาการ ส่งเสริมการสร้างกลุ่มในการทำวิจัยของฝ่ายการพยาบาลและนำผลการวิจัยมาใช้ รวมทั้งสร้างกลุ่มในการทำงานด้านสุขศึกษาประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนทั้งภายในและภายนอกโรงพยาบาล

4. และจากผลการวิจัยข้อ 1.6 เรื่องการเป็นสมาชิกสภาการพยาบาล และสมาคม พยาบาลแห่งประเทศไทยมีเพียงร้อยละ 84.8 และ ร้อยละ 54.2 ตามลำดับ ซึ่งการเป็นสมาชิก ของสภาการพยาบาล และสมาคมวิชาชีพมีความสำคัญ เกี่ยวข้องกับการยึดมั่นต่อกันในกลุ่มของ พยาบาลมีผลต่อการรวมกลุ่มของพยาบาล การต่อรอง การควบคุมคุณภาพการพยาบาล

4.1. ผู้บริหารการพยาบาลจะต้องเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นสมาชิกสภาการพยาบาลและสมาคมพยาบาล โดยผู้บริหารการพยาบาลสามารถชี้แจงให้พยาบาลในฝ่ายการพยาบาลเห็นถึงความสำคัญ ของสภาการพยาบาล และสมาคมพยาบาล

4.2. ฝ่ายการพยาบาลแต่ละ โรงพยาบาลควรมีการสำรวจ การเป็นสมาชิกของสภาการพยาบาลของพยาบาลในใน โรงพยาบาลทุกคน พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกในการที่จะสมัครเป็นสมาชิกของสภาการพยาบาล

4.3. ผู้บริหารการพยาบาลควรให้ความร่วมมือ ในการทำกิจกรรมของสมาคมพยาบาล รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมให้พยาบาลทุกคนสมัครเป็นสมาชิกสมาคมพยาบาลด้วย

4.4. สมาชิกทุกคนควรให้ความร่วมมือ และส่งเสริมกิจกรรมของสมาคมพยาบาล เพื่อเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมหรืองานของสมาคมพยาบาล

4.5. สภาการพยาบาล และสมาคมพยาบาลควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้พยาบาลทุกคน เห็นความสำคัญของการเป็นสมาชิกสภาการพยาบาล นอกจากนี้สมาคมพยาบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ให้สมาชิก ทราบถึงสิ่งที่สมาคมพยาบาลได้ทำให้กับวิชาชีพการพยาบาลหรือสมาชิก รวมทั้งประโยชน์ที่ได้รับจากการ เป็นสมาชิกของสมาคม

ข้อเสนอแนะ ในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาซ้ำ โดยทำในภาคอื่น ๆ และศึกษาในโรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลศูนย์ หรือ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ภาพรวมของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการยึดมั่นต่อกัน ในกลุ่มของพยาบาล

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เช่น การเป็นสมาชิกสภาการพยาบาล การเป็นสมาชิกสมาคมพยาบาล บรรทัดฐานของกลุ่ม ประโยชน์ที่ได้รับจากกลุ่ม การแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม นอกจากนี้ปัจจัยที่นำมาศึกษานั้นควรแยกออกจากกันให้ชัดเจน และแบบสอบถามที่สร้างขึ้นควรมีจำนวนข้อน้อยลง

3. ศึกษาบรรยากาศและสภาพการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน

4. ศึกษาปัญหา อุปสรรคในการทำงานและการรวมกลุ่มของพยาบาล